

Enkeltmænd, men af smaa Konsortier paa 4 til 8—10 — maaske flere Personer — det har jeg ikke saa nøje undersøgt. Alt-saa Fiskeriet er i Fiskeres Hænder, men ganske vist, disse Fiskere kan spærre af for andre Fiskere, og derved fremkommer Forhold, der for mange er utilfredsstillende, det skal jeg indrømme det ærede Medlem. Hans Betragtninger i saa Henseende kan jeg for saa vidt dele, og hans Ønske om at faa dette Forhold overvejet, skal jeg gerne være med til at imødekomme, men det lader sig ikke gøre ved at lægge 50,000—60,000 Kr. paa Bordet og sige: nu vil vi rasere disse Fiskestader fra Rungsted Nord paa. Vi kan drøfte Sagen videre, men jeg tror, at heller ikke det ærede Medlem vil kræve, at jeg skal tale vidtløftig derom ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) talte om den Sandrevle, der generer udenfor Havnen paa Fur. Andragende i saa Henseende er tilgaaet baade Ministeriet for offentlige Arbejder og Landbrugsministeriet. Landbrugsministeriet har for sit Vedkommende erklæret overfor Ministeriet for offentlige Arbejder, at det kan anbefale, at Gravemaskinen bliver stillet vederlagsfrit til Disposition, men dermed er ikke sagt, at Ministeriet for offentlige Arbejder ser sig i Stand til at imødekomme Andragendet, i alt Fald saa hurtigt, som det ønskes imødekommet. Landbrugsministeriet har anbefalet det; det er en forholdsvis let Sag at skrive under paa en Anbefaling, naar det ikke koster En Penge, men vi har ogsaa gjort det af positiv Interesse.

Noget lignende kan jeg sige om en anden Sag, idet jeg kan erklære, at vi ogsaa er rede til at anbefale denne Sags Ordning efter det ærede Medlems Ønske. Det gælder Havnen ved Glyngøre. Ogsaa det Spørgsmaal foreligger, saa vidt jeg ved, samtidig for Ministeriet for offentlige Arbejder. Vi har i Landbrugsministeriet for alle Tilfældes Skyld hørt Fiskeriinspektøren og er rede til, naar Ministeriet for offentlige Arbejder er saa vidt i sine Overvejelser, at der føles Trang til at kende Landbrugsministeriets Stilling, da at medgive denne Sags Ordning vor bedste Anbefaling.

Det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) og det ærede Medlem fra Frederikssund (L. Pedersen) har været inde paa Spørgsmaalet om en Revision af Jagtloven. Jeg kan ikke glæde de Herrer med at sige, at jeg i den allernærmeste Fremtid agter at fremsætte Forslag til Ændringer i Jagtloven, skønt jeg erkender, at der er Anled-

ning til at tage denne Sag op; jeg vil ogsaa være med dertil, men det kan ikke ske i den allernærmeste Fremtid.

Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) og til Dels ogsaa det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) har været inde paa Spørgsmaalet om Forbud mod Afspærring af Stranden. Om den Ting skal jeg gøre ganske faa Bemærkninger. Den egentlige Forstrand, d. v. s. den Del af den hele Strand, der ved Højvande bliver overskyttet, kan ikke afspærres af Lodsbesidderne, af private. Forstranden er undergivet Statens Raadighed, saa hvis der er nogen, der spærre med Pigtraad ud i Vandet og derved spærre over selve Forstranden, gaar han videre, end han har Lov til. Men hvor der er Bebyggelse ud til Stranden, og hvor Strandbredden er taget ind som Led i et indhegnet Haveanlæg, der er Sagens Ordning foregrebet, og der er sikkert ikke noget at gøre i Retning af at skabe Færdselsret. Hvad der kan gøres overfor fremtidig Bebyggelse for at sikre, at der bevares Færdselsret, ja det er noget, som jeg gerne skal være med til at skaffe klarlagt og ordnet paa gunstigst mulige Maade, og naar Rigsdagen her, hvor vi staar overfor den private Ejendomsret og det offentliges Interesse, som krydser hinanden, har sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen, ligesom min Opmærksomhed skal være henvendt derpaa, kan dette maaske føre til, at der skabes mere taalelige Vilkaar. Der tales om en mulig Ekspropriation fra Statens Side. Ja, det er jo saa let at udkaste denne Tanke, men jeg tillader mig da at sige, at der vel ogsaa er en lokal Interesse, en kommunal Interesse, en amtskommunal Interesse, der kunde paakaldes, hvis der virkelig skal ydes offentlige Midler til Bevarelse af Kysten for Udsigt og for fri Færdsel. Det er jo et Spørgsmaal, der trænger sig mere og mere paa, efter som Bebyggelsen skrider frem, og jeg tilsiger de Herrer, der har opkastet dette Spørgsmaal, Støtte fra min Side til at faa Forholdet klaret saaledes, at man nogenlunde ved, hvor vidt der i saa Henseende kan gaas fra privates og fra det offentliges Side. Skal der skrives til ekstraordinære Forholdsregler, der koster Penge, maa vi tales ved om det, og saa er det, jeg siger: jeg kan ikke se, at det her ene og alene drejer sig om en Statsopgave; dette maa være en Opgave, til hvis Løsning ogsaa de lokale Myndigheder kan bidrage noget.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) talte indgaaende om det Forhold, der kan